

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2008/105/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 16 декември 2008 година

за определяне на стандарти за качество на околната среда в областта на политиката за водите, за изменение и последваща отмяна на директиви 82/176/ЕИО, 83/513/ЕИО, 84/156/ЕИО, 84/491/ЕИО 86/280/ЕИО на Съвета и за изменение на Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 175, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Химическото замърсяване на повърхностните води представлява заплаха за водната среда с такива последици, като остра и хронична токсичност за водните организми, натрупвания в екосистемата, загуба на естествени местообитания и на биологично разнообразие, а също така и опасност за човешкото здраве. Приоритетно следва да се определят причините за замърсяването и да се вземат мерки срещу емисиите при източника им по най-ефективния от икономическа и екологична гледна точка начин.
- (2) В съответствие с член 174, параграф 2, второ изречение от Договора политиката на Общността в областта на околната среда се основава на принципа на предпазните мерки и на принципите на превантивните действия, които следва да се предприемат, на приоритетното отстраняване при източника на замърсяване на околната среда и на това, че „замърсителят плаща“.
- (3) Съгласно член 174, параграф 3 от Договора при изготвяне на политиката си в областта на околната среда Общността взема предвид наличните научни и технически данни, условията на околната среда в различните региони на Общността, както и икономическото и социалното

развитие на Общността като цяло и балансираното развитие на регионите ѝ, както и потенциалните предимства и недостатъци на действията или липсата на действия.

- (4) В Решение № 1600/2002/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юли 2002 г. за установяване на Шестата програма за действие на Общността за околната среда ⁽³⁾ се посочва, че околната среда, здравето и качеството на живот са един от ключовите екологични приоритети на тази програма, като се подчертава по-специално необходимостта от установяване на по-конкретно законодателство в областта на политиката за водите.
- (5) С Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване на рамка за действия на Общността в областта на политиката за водите ⁽⁴⁾ се определя стратегия за борба със замърсяването на водите, като се изискват понататъшни конкретни мерки за контрол върху замърсяването и стандарти за качество на околната среда (СКОС). В настоящата директива се определя СКОС в съответствие с разпоредбите и целите на Директива 2000/60/ЕО.
- (6) В съответствие с член 4 от Директива 2000/60/ЕО, и по-специално параграф 1, буква а) от него, държавите-членки следва да прилагат необходимите мерки в съответствие с член 16, параграфи 1 и 8 от същата директива с цел прогресивно намаляване на замърсяването с приоритетни вещества и пълното или поэтапното прекратяване на емисии, зауствания и загуби на приоритетни опасни вещества.
- (7) От 2000 г. досега са приети многобройни актове на Общността, които съставляват мерки за контрол на емисиите на отделни приоритетни вещества в съответствие с член 16 от Директива 2000/60/ЕО. Освен това много от мерките за опазване на околната среда попадат в обхвата на друго действащо законодателство на Общността. Ето защо следва да се отдели приоритетно внимание по-скоро на изпълнението и преразглеждането на съществуващите инструменти, отколкото на въвеждането на нови мерки за контрол.

⁽¹⁾ ОВ С 97, 28.4.2007 г., стр. 3.

⁽²⁾ Становище на Европейския парламент от 22 май 2007 г. (ОВ С 102 Е, 24.4.2008 г., стр. 90), обща позиция на Съвета от 20 декември 2007 г. (ОВ С 71 Е, 18.3.2008 г., стр. 1) и позиция на Европейския парламент от 17 юни 2008 г. (все още непубликувана в Официален вестник). Решение на Съвета от 20 октомври 2008 г.

⁽³⁾ ОВ L 242, 10.9.2002 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1.

- (8) По отношение на мерките за контрол върху емисиите на приоритетни вещества от точкови и дифузни източници, посочени в член 16 от Директива 2000/60/ЕО, изглежда икономически по-ефективно и пропорционално за държавите-членки, в допълнение към мерките за прилагане на други действащи законодателни актове на Общността, да включат, когато е необходимо, подходящи мерки за контрол съгласно член 10 от Директива 2000/60/ЕО в програмата от мерки, която следва да се разработи за всеки район на речен басейн в съответствие с член 11 от същата директива.
- (9) Държавите-членки следва да подобрят познанията си и наличните данни за източниците на приоритетни вещества и за начините на замърсяване, за да установят целеви и ефикасни възможности за контрол. Държавите-членки следва, наред с другото, да определят подходяща честота на мониторинга съответно на седиментите и флората и фауната, така че да предоставят достатъчно данни за надежден дългосрочен анализ на тенденциите за тези приоритетни вещества, които имат склонност за натрупване в седиментите и/или във флората и фауната. Резултатите от мониторинга, включително мониторинга на седиментите и флората и фауната, следва, доколкото това се изисква в член 3 от Решение № 2455/2001/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 2001 г. за определяне на списък на приоритетните вещества в областта на политиката за водите⁽¹⁾, да бъдат на разположение, така че да бъдат използвани в бъдещи предложения на Комисията съгласно член 16, параграфи 4 и 8 от Директива 2000/60/ЕО.
- (10) В Решение № 2455/2001/ЕО е установен първият списък от 33 вещества или групи вещества, които са с приоритетно значение за действия на общностно равнище. Сред тези приоритетни вещества някои са определени като приоритетни опасни вещества, по отношение на които държавите-членки следва да прилагат необходимите мерки с цел пълно или поетапно прекратяване на емисиите, заустванията и загубите. За естествените вещества или веществата, образувани в резултат на естествени процеси, прекратяването или поетапното намаляване на емисиите, заустванията и изпусканията от всички възможни източници е невъзможно. Някои вещества бяха подложени на преглед и следва да бъдат класифицирани. Комисията следва да продължи прегледа на списъка с приоритетни вещества, като подрежда веществата според приоритетната нужда от действия спрямо тях, въз основа на съгласувани критерии, които посочват опасността за или посредством водната среда, в съответствие с графика, предвиден в член 16 от Директива 2000/60/ЕО, и да представи подходящите предложения, както е уместно.
- (11) В интерес на Общността и с цел по-ефективно регулиране на защитата на повърхностните води е уместно да се определят СКОС за замърсителите, класифицирани като приоритетни вещества на общностно равнище, и да се остави на държавите-членки възможността да определят, когато е необходимо, правила на национално равнище за останалите замърсители, подчинени на прилагането на съответните общностни правила. Въпреки това осем замърсители, които попадат в обхвата на Директива 86/280/ЕО на Съвета от 12 юни 1986 г. относно граничните стойности и целевите показатели за качество за заустванията на някои опасни вещества от списък I от приложението към Директива 76/464/ЕО⁽²⁾ и които съставляват част от групата вещества, за които държавите-членки следва да прилагат мерки с цел постигане на добро химично състояние до 2015 г. съгласно членове 2 и 4 от Директива 2000/60/ЕО, не бяха включени в списъка на приоритетните вещества. Общите стандарти, определени за тези замърсители, обаче се оказаха полезни и следователно е уместно да се запази тяхното регламентиране на общностно равнище.
- (12) Следователно разпоредбите относно настоящите целеви показатели за качество на околната среда, установени в Директива 82/176/ЕО на Съвета от 22 март 1982 г. за граничните стойности и целевите показатели за качество за заустванията на живак от отрасъла на хлор-алкална електролиза⁽³⁾, Директива 83/513/ЕО на Съвета от 26 септември 1983 г. за граничните стойности и целевите показатели за качество за заустванията на кадмий⁽⁴⁾, Директива 84/156/ЕО на Съвета от 8 март 1984 г. за граничните стойности и целевите показатели за качество за изхвърлянията на живак от други отрасли, освен този на хлор-алкалната електролиза⁽⁵⁾, Директива 84/491/ЕО на Съвета от 9 октомври 1984 г. за граничните стойности и целевите показатели за качество за заустванията на хексахлорциклохексан⁽⁶⁾ и Директива 86/280/ЕО, стават излишни и следва да бъдат отменени.
- (13) Водната среда може да бъде засегната от химическо замърсяване както в краткосрочен, така и в дългосрочен план и затова като база за определяне на стандартите за качество на околната среда следва да се използват данните както за острите, така и за хроничните последици от замърсяването. За да се гарантира необходимата степен на защита на водната среда и здравето на човека, следва да се определят СКОС, изразени в годишни средни стойности, осигуряващи защита срещу дългосрочно излагане на въздействието на замърсяването, и максимално допустими концентрации за защита срещу краткосрочно излагане на такова въздействие.
- (14) В съответствие с правилата, установени в раздел 1.3.4 от приложение V към Директива 2000/60/ЕО, когато се извършва мониторинг на съответствието със СКОС, включително тези, изразени като максимално допустими концентрации, държавите-членки могат да въведат статистически методи, като например изчисляване на процентна стойност, за определяне на отклоненията, като например крайни отклонения от средната стойност и на неверните показания, с цел да осигурят приемлива степен на надеждност и точност. За да се гарантира сравнимост на извършвания от държавите-членки мониторинг, е уместно посредством процедурата на комитета да се предостави възможност за установяване на подробни правила за използване на подобни статистически методи.

⁽²⁾ ОВ L 181, 4.7.1986 г., стр. 16.

⁽³⁾ ОВ L 81, 27.3.1982 г., стр. 29.

⁽⁴⁾ ОВ L 291, 24.10.1983 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 74, 17.3.1984 г., стр. 49.

⁽⁶⁾ ОВ L 274, 17.10.1984 г., стр. 11.

⁽¹⁾ ОВ L 331, 15.12.2001 г., стр. 1.

- (15) По отношение на по-голямата част от веществата установяването на стойности на СКОС на общностно равнище следва на този етап да се ограничи само до повърхностните води. Въпреки това по отношение на хексахлорбензена, хексахлорбутадиена и живака не е възможно да се осигури защита срещу косвени въздействия и вторично отравяне на общностно равнище посредством СКОС единствено за повърхностните води. Ето защо по отношение на тези три вещества е уместно на общностно равнище да се установят СКОС за флората и фауната. За да се даде възможност на държавите-членки да бъдат гъвкави в стратегията си за мониторинг, държавите-членки следва да могат да извършват мониторинг и да прилагат тези СКОС спрямо флората и фауната или да установят по-строги СКОС по отношение повърхностните води, осигуряващи същата степен на защита.
- (16) Освен това държавите-членки следва да могат да въведат СКОС за седименти и/или флора и фауна на национално равнище и да прилагат тези СКОС вместо СКОС за водите, установени в настоящата директива. Такива СКОС следва да се установяват посредством прозрачна процедура, включваща нотифициране на Комисията и на другите държави-членки с цел да се гарантира степен на защита, еквивалентна на установените на общностно равнище СКОС за водите. Комисията следва да обобщи тези нотификации в докладите си относно изпълнението на Директива 2000/60/ЕО. Наред с това седиментите, флората и фауната остават важна матрица за мониторинг на определени вещества със значителен потенциал за натрупване. За да се оцени дългосрочното въздействие на антропогенната дейност и тенденциите в тази област, държавите-членки следва да предприемат мерки при условията на член 4 от Директива 2000/60/ЕО с цел гарантиране, че съществуващите нива на замърсяване на флората и фауната и седиментите няма да се увеличат значително.
- (17) В съответствие с член 13 и приложение VII, буква А, точка 5 към Директива 2000/60/ЕО всички изключения от прилагането на СКОС за приоритетни вещества, приложени за водни тела в съответствие с член 4, параграфи 4, 5 и 6 от същата директива, като се взема предвид член 4, параграфи 8 и 9 от нея, следва да се отразяват в плановете за управление на речните басейни. При условие че са изпълнени изискванията на член 4 от Директива 2000/60/ЕО, включително условията за освобождаване, може да бъдат осъществявани дейности, включително драгиране и корабоплаване, водещи до зауставания, емисии и загуби на приоритетни вещества.
- (18) Държавите-членки трябва да спазват Директива 98/83/ЕО на Съвета от 3 ноември 1998 г. за качеството на водите, предназначени за консумация от човека⁽¹⁾ и да управляват повърхностните водни тела, използвани за черпене на питейна вода, в съответствие с член 7 от Директива 2000/60/ЕО. Затова настоящата директива
- следва да се изпълнява, без да се засягат онези изисквания, които може да изискват по-строги стандарти.
- (19) В близост до мястото на зауставане от точкови източници концентрациите от замърсители са обикновено по-високи в сравнение с концентрации в заобикалящите води. Затова държавите-членки следва да могат да използват зони на смесване, доколкото това не засяга спазването на съответните СКОС в останалата част от повърхностното водно тяло. Зоните на смесване следва да бъдат ограничени в близост до точката на зауставане и следва да бъдат пропорционални. В съответствие с член 3, параграф 4 от Директива 2000/60/ЕО държавите-членки осигуряват по целесъобразност координирането за целия район на речен басейн на изискванията на настоящата директива за постигане на екологичните цели, установени съобразно член 4, включително посочването на зони на смесване в трансгранични водни тела.
- (20) Необходимо е да се проверява съобразяването с целите за пълно или поетапно прекратяване и за намаляване на замърсяването, както е посочено в член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2000/60/ЕО, и да се осигури прозрачност на оценката за изпълнение на тези задължения, по-специално по отношение на отчитането на произтичащи от дейността на човека значителни и незначителни емисии, зауставания и загуби. Освен това графикът за пълно или поетапно прекратяване и за намаляване на замърсяването може само да се свързва с инвентаризация. Следва да съществува и възможност за оценка на прилагането на член 4, параграфи 4—7 от Директива 2000/60/ЕО. Необходим е и подходящ инструмент за измерване на загубите от вещества, които настъпват по естествен път или са резултат на природни процеси, като в този случай пълното или поетапното прекратяване на замърсяването от всички потенциални източници е невъзможно. За да отговори на тези потребности, всяка държава-членка следва да изготви инвентаризация на емисиите, зауставанията и загубите за всеки район на речен басейн или част от район на речен басейн, който се намира на нейна територия.
- (21) За да се избегне дублиране на усилията при изготвянето на тези инвентаризации и да се осигури съгласуваност на инвентаризациите с други съществуващи инструменти в областта на защитата на повърхностните води, държавите-членки следва да използват информацията, събрана съгласно Директива 2000/60/ЕО и Регламент (ЕО) № 166/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 януари 2006 г. за създаване на Европейски регистър за изпускането и преноса на замърсители⁽²⁾.
- (22) С оглед гарантиране на последователното опазване на повърхностните води, държавите-членки, които делат повърхностни водни тела, следва да координират своите мониторингови дейности и, по целесъобразност, изготвянето на инвентаризации.

⁽¹⁾ ОВ L 330, 5.12.1998 г., стр. 32.

⁽²⁾ ОВ L 33, 4.2.2006 г., стр. 1.

- (23) С оглед по-добро отчитане на техните потребности, държавите-членки следва да имат възможността да изберат подходящ едногодишен референтен период за измерване на основните елементи, които фигурират в инвентаризацията. При все това следва да се отчита фактът, че загубите вследствие употребата на пестициди може да варират значително от година на година поради различните дози на приложение, дължащи се например на разлика в климатичните условия. Следователно по отношение на някои вещества, за които се прилагат разпоредбите на Директива 91/414/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 г. относно пускането на пазара на продукти за растителна защита ⁽¹⁾, държавите членки следва да могат да изберат 3-годишен референтен период за тези вещества.
- (24) За да се оптимизира използването на инвентаризациите, е уместно да се определи краен срок за проверка от страна на Комисията на осъществения напредък по отношение на емисиите, заустванията и загубите за изпълнение на целите, установени в член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2000/60/ЕО, при условията на член 4, параграфи 4 и 5 от същата директива.
- (25) Следва да се разработят технически насоки за подпомагане хармонизацията на методологиите, използвани от държавите-членки за съставяне на инвентаризации на емисиите, заустванията и загубите, включително загубите от замърсявания, натрупани в седиментите.
- (26) Няколко държави-членки са засегнати от замърсяване, чийто източник се намира извън пределите на националната им юрисдикция. Затова е уместно да се поясни, че дадена държава-членка не би била в нарушение на своите задължения съгласно настоящата директива, ако в резултат на трансгранично замърсяване е надхвърлена стойността на даден СКОС, при условие че са спазени определени условия и че са приложени, ако е уместно, съответните разпоредби на Директива 2000/60/ЕО.
- (27) На основата на доклади от държавите-членки в съответствие с член 15 от Директива 2000/60/ЕО Комисията следва да преразгледа нуждата от изменение на съществуващите актове и нуждата от допълнителни конкретни общностни мерки, като контрол на емисиите, и ако е уместно, да внесе съответните предложения. Комисията следва да докладва заключенията от това преразглеждане на Европейския парламент и на Съвета в контекста на доклада по член 18, параграф 1 от Директива 2000/60/ЕО. При внасянето на предложения за мерки относно контрола на емисиите, като има предвид член 10 от Директива 2000/60/ЕО, Комисията следва да вземе предвид съществуващите изисквания за контрол на емисиите, като тези съгласно Директива 2008/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 г. за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването ⁽²⁾, и най-новите разработки в областта на технологиите за намаляване на замърсяването.
- (28) Критериите за установяване на веществата, които са устойчиви, биакумулативни и токсични, както и вещества с друго подобно въздействие, и по-специално на изключително устойчивите и изключително биокумулативни вещества, посочени в Директива 2000/60/ЕО, са установени в Документа за техническо ръководство за оценка на риска в подкрепа на Директива 93/67/ЕИО на Комисията от 20 юли 1993 г. относно принципите за оценка на рисковете за хората и околната среда от вещества, нотифицирани в съответствие с Директива 67/548/ЕИО на Съвета ⁽³⁾, Директива 98/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 г. относно пускането на пазара на биоциди ⁽⁴⁾ и Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH) и за създаване на Европейска агенция по химикали ⁽⁵⁾. За да се осигури съгласуваност на законодателството на Общността, към подлежащите на преразглеждане съгласно Решение № 2455/2001/ЕО вещества следва да се прилагат само тези критерии, а приложение Х към Директива 2000/60/ЕО следва да бъде съответно заменено.
- (29) Задълженията, установени с директивите, изброени в приложение IX към Директива 2000/60/ЕО, вече са включени в Директива 2008/1/ЕО и в Директива 2000/60/ЕО, като се гарантира поне равностойна степен на защита, ако СКОС са запазени или са преразглеждани. За да се гарантира последователност на подхода към химичното замърсяване на повърхностните води, както и за да се внесе яснота и да се опрости съществуващото в тази област законодателство на Общността, е уместно считано от 22 декември 2012 г. съгласно Директива 2000/60/ЕО да се отменят директиви 82/176/ЕИО, 83/513/ЕИО, 84/156/ЕИО, 84/491/ЕИО и 86/280/ЕИО.
- (30) Бяха взети под внимание посочените в Директива 2000/60/ЕО препоръки, и по-специално препоръките на Научния комитет по токсичност, екотоксичност и околна среда.
- (31) В съответствие с параграф 34 от Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество ⁽⁶⁾ държавите-членки се насърчават да изготвят за себе си и в интерес на Общността свои собствени таблици, илюстриращи, доколкото е възможно, съответствието между настоящата директива и мерките за транспониране, и да ги направят обществено достояние.

⁽²⁾ ОВ L 24, 29.1.2008 г., стр. 8.

⁽³⁾ ОВ L 227, 8.9.1993 г., стр. 9.

⁽⁴⁾ ОВ L 123, 24.4.1998 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 396, 30.12.2006 г., стр. 1.

⁽⁶⁾ ОВ C 321, 31.12.2003 г., стр. 1.

⁽¹⁾ ОВ L 230, 19.8.1991 г., стр. 1.

(32) Доколкото целта на настоящата директива, а именно постигането на добро химично състояние на повърхностните води чрез установяване на СКОС за приоритетни вещества и някои други замърсители, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и, предвид необходимостта от поддържане на еднаква степен на защита на повърхностните води в цялата Общност, следователно може да бъде по-добре постигната на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, посочен в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

(33) Мерките, необходими за изпълнение на настоящата директива, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽¹⁾.

(34) По-специално на Комисията следва да бъде предоставено правомощието да изменя приложение I, част Б, точка 3 към настоящата директива. Тъй като тази мярка е от общ характер и е предназначена да измени несъществени елементи на настоящата директива или да я допълни чрез добавяне на нови несъществени елементи, тя трябва да бъде приета в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение № 1999/468/ЕО,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Предмет

Настоящата директива установява стандарти за качество на околната среда (СКОС) за приоритетни вещества и някои други замърсители, както е предвидено в член 16 от Директива 2000/60/ЕО, с оглед постигане на добро химично състояние на повърхностните води и в съответствие с разпоредбите и целите на член 4 от споменатата директива.

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат определенията, установени в член 2 от Директива 2000/60/ЕО.

⁽¹⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

Член 3

Стандарти за качество на околната среда

1. В съответствие с член 1 от настоящата директива и член 4 от Директива 2000/60/ЕО държавите-членки прилагат СКОС, установени в приложение I, част А към настоящата директива, за повърхностните водни тела.

Държавите-членки прилагат СКОС за повърхностните водни тела в съответствие с изискванията, установени в приложение I, част Б.

2. При определени категории повърхностни води държавите-членки могат да изберат да приложат СКОС за седиментите и/или флората и фауната вместо тези, установени в приложение I, част А. Държавите-членки, които прилагат тази опция:

а) прилагат за живака и неговите съединения СКОС от 20 µg/kg и/или за хексахлорбензена СКОС от 10 µg/kg и/или за хексахлорбутатиен СКОС от 55 µg/kg, като тези СКОС са за тъканите (мокро тегло) и се подбира най-подходящият индикатор сред рибите, мекотелите, ракообразните и друга флора и фауна;

б) установяват и прилагат СКОС, различни от споменатите в буква а), за седименти и/или флората и фауната по отношение на определени вещества. Тези СКОС осигуряват най-малко същото равнище на защита като СКОС за водите, посочени в приложение I, част А;

в) определят за веществата, посочени в букви а) и б), честотата на мониторинга на флората и фауната и/или седиментите. При все това мониторингът се осъществява най-малко веднъж годишно, освен ако техническите знания и експертната преценка не оправдават друг интервал; и

г) нотифицират Комисията и другите държави-членки чрез Комитета, посочен в член 21 от Директива 2000/60/ЕО, относно веществата, за които са установени СКОС в съответствие с буква б), причините и основанията за използването на този подход, установените алтернативни СКОС, включително данните и методологията, посредством която са получени алтернативни СКОС, категориите повърхностни води, към които ще се прилагат, и честотата на планирания мониторинг, наред с обосновка за тази честота.

Комисията включва резюме на нотификациите съгласно буква г) по-горе и бележка под линия 9 от приложение I, част А, в докладите, публикувани в съответствие с член 18 от Директива 2000/60/ЕО.

3. Държавите-членки подготвят дългосрочен анализ на тенденциите на концентрациите на онези приоритетни вещества, изброени в приложение I, част А, които са склонни към натрупване в седиментите и/или във флората и фауната, като обръщат специално внимание на веществата, обозначени с номера 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28 и 30, на основата на мониторинг на състоянието на водите, извършван в съответствие с член 8 от Директива 2000/60/ЕО. Те вземат мерки с цел да се гарантира, при условията на член 4 от Директива 2000/60/ЕО, че такива концентрации не се повишават в значителна степен в седиментите и/или в съответната флора и фауна.

Държавите-членки определят честотата на мониторинга в седиментите и/или флората и фауната, така че да предоставят достатъчно данни за надежден дългосрочен анализ на тенденциите. Като правило мониторингът следва да се извършва на всеки три години, освен ако техническите знания и експертната преценка не оправдават друг интервал.

4. Комисията проучва научно-техническия напредък, в това число заключенията от оценките на риска, посочени в член 16, параграф 2, букви а) и б) от Директива 2000/60/ЕО, както и информацията от регистрацията на вещества, публично достъпна в съответствие с член 119 от Регламент (ЕО) № 1907/2006, и, ако е необходимо, предлага преразглеждане на СКОС, установени в част А от приложение I към настоящата директива в съответствие с процедурата, установена в член 251 от Договора, съгласно графика, предвиден в член 16, параграф 4 от Директива 2000/60/ЕО.

5. Част Б, точка 3 от приложение I към настоящата директива може да бъде изменена в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 9, параграф 3 от настоящата директива.

Член 4

Зони на смесване

1. Държавите-членки могат да определят зони на смесване, прилежащи към точките на заустване. Концентрациите на едно или повече вещества, изброени в приложение I, част А, могат да превишават съответните СКОС в такива зони на смесване, ако не засягат съответствието на останалата част от повърхностното водно тяло с тези стандарти.

2. Държавите-членки, които определят зони на смесване, включват в плановете за управление на речните басейни, изготвени съгласно член 13 от Директива 2000/60/ЕО, описание на:

- а) подходите и методологиите, приложени за определянето на такива зони; и
- б) мерките, взети с оглед бъдещото намаляване обхвата на зоните на смесване, като тези съгласно член 11, параграф 3, буква ж)

от Директива 2000/60/ЕО или чрез преразглеждане на разрешенията, посочени в Директива 2008/1/ЕО, или предишни регламенти, посочени в член 11, параграф 3, буква ж) от Директива 2000/60/ЕО.

3. Държавите-членки, които определят зони на смесване, гарантират, че обхватът на всяка една такава зона е:

- а) ограничен в непосредствена близост до точката на заустване;
- б) пропорционален, като се имат предвид концентрациите на замърсители в точката на заустване и условията за емисии на замърсители, съдържащи се в предишни регламенти, като например разрешителни и/или позволителни, посочени в член 11, параграф 3, буква ж) от Директива 2000/60/ЕО, както и всяко друго приложимо общностно законодателство, в съответствие с прилагането на най-добрите налични техники и на член 10 от Директива 2000/60/ЕО, и по-специално след преразглеждане на тези предишни регламенти.

4. Техническите насоки за идентифицирането на зоните на смесване следва да се приемат в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 9, параграф 2 от настоящата директива.

Член 5

Инвентаризация на емисиите, заустванията и загубите

1. Въз основа на събраната информация в съответствие с членове 5 и 8 от Директива 2000/60/ЕО, съобразно с Регламент (ЕО) № 166/2006 и други налични данни държавите-членки изготвят инвентаризация, включително карти, ако са на разположение, на емисиите, заустванията и загубите на всички приоритетни вещества и замърсители, изброени в част А от приложение I към настоящата директива, за всеки район на речен басейн или участък от речен басейн, намиращ се в рамките на тяхна територия, включително, ако е уместно, техните концентрации в седиментите и във флората и фауната.

2. Референтният период за оценка на стойностите на замърсяване, който следва да се впише в инвентаризацията, посочена в параграф 1, е една година между 2008 и 2010 г.

Все пак за приоритетните вещества или замърсители, обхванати от Директива 91/414/ЕИО, данните могат да се изчисляват като средна стойност за годините 2008, 2009 и 2010.

3. Държавите-членки предоставят на Комисията инвентаризациите, създадени по силата на параграф 1 от настоящия член, включително съответните референтни периоди, в съответствие с изискванията по член 15, параграф 1 от Директива 2000/60/ЕО.

4. Държавите-членки актуализират инвентаризациите си в рамките на прегледа на анализите, посочени в член 5, параграф 2 от Директива 2000/60/ЕО.

Референтният период за определяне на стойностите в актуализираните инвентаризации е годината, предшестваща завършването на анализа. За приоритетни вещества или замърсители, обхванати от Директива 91/414/ЕИО, данните могат да се изчисляват като средна стойност от трите години преди завършването на анализа.

Държавите-членки публикуват актуализираните инвентаризации в своите актуализирани планове за управление на речните басейни, както е посочено в член 13, параграф 7 от Директива 2000/60/ЕО.

5. В срок до 2018 г. Комисията проверява дали емисиите, зауставяната и загубите, отразени в инвентаризациите, напредават към постигане на целите за намаляване или прекратяване, установени в член 4, параграф 1, буква а), подточка iv) от Директива 2000/60/ЕО, при условията на член 4, параграфи 4 и 5 от същата директива.

6. Техническите насоки за установяването на инвентаризациите се приемат в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 9, параграф 2 от настоящата директива.

Член 6

Трансгранично замърсяване

1. Държава-членка не нарушава задълженията си по настоящата директива в резултат на превишаването на определен СКОС, ако е в състояние да докаже, че:

- а) превишаването се дължи на източник на замърсяване, намиращ се извън нейната национална юрисдикция;
- б) в резултат на това трансгранично замърсяване тя не е могла да предприеме ефективни мерки за придържане към съответния СКОС; и
- в) тя е приложила механизмите за координация, предвидени в член 3 от Директива 2000/60/ЕО, и ако е уместно, се е възползвала от разпоредбата на член 4, параграфи 4, 5 и 6 от същата директива за тези водни тела, засегнати от трансгранично замърсяване.

2. Държавите-членки използват предвидения в член 12 от Директива 2000/60/ЕО механизъм за предоставяне на Комисията на нужната информация при обстоятелствата, посочени в параграф 1 от настоящия член, и на резюме на мерките, предприети във връзка с трансграничното замърсяване в рамките на плана за управление на съответния речен басейн, в

съответствие с изискванията за докладване съгласно член 15, параграф 1 от Директива 2000/60/ЕО.

Член 7

Докладване и преразглеждане

1. Въз основа на докладите на държавите-членки, в това число докладите в съответствие с член 12 от Директива 2000/60/ЕО, и по-специално тези от тях относно трансграничното замърсяване, Комисията преразглежда необходимостта от изменение на съществуващите актове и необходимостта от допълнителни конкретни мерки на общностно равнище, като например контрол върху емисиите.

2. Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета в контекста на доклада, изготвян в съответствие с член 18, параграф 1 от Директива 2000/60/ЕО, за:

- а) заключенията от преразглеждането, посочено в параграф 1 от настоящия член;
- б) мерките, предприети за намаляване обхвата на зоните на смесване, посочени съгласно член 4, параграф 1 от настоящата директива;
- в) резултатите от проверката, посочена в член 5, параграф 5 от настоящата директива;
- г) положението във връзка със замърсяването с произход извън територията на Общността.

По целесъобразност докладът се придружава от съответните предложения на Комисията.

Член 8

Преразглеждане на приложение X към Директива 2000/60/ЕО

В рамките на преразглеждането на приложение X към Директива 2000/60/ЕО, както се предвижда в член 16, параграф 4 от същата директива, Комисията, *inter alia*, разглежда веществата, дадени в приложение III към настоящата директива, за евентуално определяне като „приоритетни вещества“ или „приоритетни опасни вещества“. Комисията докладва резултатите от преразглеждането на Европейския парламент и на Съвета до 13 януари 2011 г. Докладът се придружава, ако е уместно, от съответни предложения, и по-специално предложения за определяне на нови приоритетни вещества или приоритетни опасни вещества, или за определяне на определени приоритетни вещества като „приоритетни опасни вещества“, и за установяване, ако е уместно, на съответстващи стандарти за качеството на околната среда съответно за повърхностните води, седиментите или флората и фауната.

Член 9

Процедура на комитета

1. Комисията се подпомага от комитета, посочен в член 21, параграф 1 от Директива 2000/60/ЕО.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Срокът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Член 10

Изменение на Директива 2000/60/ЕО

Приложение Х към Директива 2000/60/ЕО се заменя с текста, съдържащ се в приложение II към настоящата директива.

Член 11

Изменение на директиви 82/176/ЕИО, 83/513/ЕИО, 84/156/ЕИО, 84/491/ЕИО и 86/280/ЕИО

1. Приложение II към директиви 82/176/ЕИО, 83/513/ЕИО, 84/156/ЕИО и 84/491/ЕИО съответно се заличава.

2. Буква Б в раздели от I до XI от приложение II към Директива 86/280/ЕИО се заличава.

Член 12

Отмяна на директиви 82/176/ЕИО, 83/513/ЕИО, 84/156/ЕИО, 84/491/ЕИО и 86/280/ЕИО

1. Директиви 82/176/ЕИО, 83/513/ЕИО, 84/156/ЕИО, 84/491/ЕИО и 86/280/ЕИО се отменят считано от 22 декември 2012 г.

2. До 22 декември 2012 г. държавите-членки могат да осъществяват мониторинг и докладване в съответствие с членове 5, 8 и 15 от Директива 2000/60/ЕО, вместо да ги извършват в съответствие с директивите, посочени в параграф 1 от настоящия член.

Член 13

Транспониране

1. Държавите-членки въвеждат в действие законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, до 13 юли 2010 г.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 14

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 15

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 16 декември 2008 година.

За Европейския парламент
Председател
H.-G. PÖTTERING

За Съвета
Председател
B. LE MAIRE

ПРИЛОЖЕНИЕ I

СТАНДАРТИ ЗА КАЧЕСТВО НА ОКОЛНАТА СРЕДА ЗА ПРИОРИТЕТНИ ВЕЩЕСТВА И НЯКОИ ДРУГИ ЗАМЪРСИТЕЛИ

ЧАСТ А СТАНДАРТИ ЗА КАЧЕСТВО НА ОКОЛНАТА СРЕДА (СКОС)

СГС: средна годишна стойност;

МДК: максимално допустима концентрация.

Единица мярка: [µg/l]

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
№	Наименование на веществото	Номер по CAS (1)	СГС—СКОС (2) Вътрешни повърхностни води (3)	СГС—СКОС (2) Други повърхностни води	МДК—СКОС (4) Вътрешни повърхностни води (3)	МДК—СКОС (4) Други повърхностни води
(1)	Алахлор	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7
(2)	Антрацен	120-12-7	0,1	0,1	0,4	0,4
(3)	Антразин	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0
(4)	Бензен	71-43-2	10	8	50	50
(5)	Бромиран дифенилетер (5)	32534-81-9	0,0005	0,0002	Не се прилага	Не се прилага
(6)	Кадмий и неговите съединения (в зависимост от класовете твърдост на водата) (6)	7440-43-9	≤ 0,08 (клас 1) 0,08 (клас 2) 0,09 (клас 3) 0,15 (клас 4) 0,25 (клас 5)	0,2	≤ 0,45 (клас 1) 0,45 (клас 2) 0,6 (клас 3) 0,9 (клас 4) 1,5 (клас 5)	≤ 0,45 (клас 1) 0,45 (клас 2) 0,6 (клас 3) 0,9 (клас 4) 1,5 (клас 5)
(6a)	Тетрахлорметан (7)	56-23-5	12	12	Не се прилага	Не се прилага
(7)	C10-13 Хлороалкан	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4
(8)	Хлорфенвинфос	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3
(9)	Хлорпирифос (хлорпирифос-етил)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1
(9a)	Циклодиен пестициди: Алдрин (7) Диелдрин (7) Ендрин (7) Изодрин (7)	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	Σ = 0,01	Σ = 0,005	Не се прилага	Не се прилага
(9b)	Общо ДДТ (7) (8) пара-пара ДДТ (7)	няма 50-29-3	0,025 0,01	0,025 0,01	Не се прилага Не се прилага	Не се прилага Не се прилага
(10)	1,2-дихлоретан	107-06-2	10	10	Не се прилага	Не се прилага
(11)	Дихлорметан	75-09-2	20	20	Не се прилага	Не се прилага
(12)	Ди(2-етилхексил)-фталат (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	Не се прилага	Не се прилага
(13)	Диурон	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8
(14)	Ендосулфан	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004
(15)	Флуорантен	206-44-0	0,1	0,1	1	1
(16)	Хексахлорбензен	118-74-1	0,01 (9)	0,01 (9)	0,05	0,05
(17)	Хексахлорбутадиеен	87-68-3	0,1 (9)	0,1 (9)	0,6	0,6
(18)	Хексахлороциклохексан	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
№	Наименование на веществото	Номер по CAS ⁽¹⁾	СГС—СКОС ⁽²⁾ Вътрешни повърхностни води ⁽³⁾	СГС—СКОС ⁽²⁾ Други повърхностни води	МДК—СКОС ⁽⁴⁾ Вътрешни повърхностни води ⁽³⁾	МДК—СКОС ⁽⁴⁾ Други повърхностни води
(19)	Изопротурон	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0
(20)	Олово и неговите съединения	7439-92-1	7,2	7,2	Не се прилага	Не се прилага
(21)	Живак и неговите съединения	7439-97-6	0,05 ⁽⁹⁾	0,05 ⁽⁹⁾	0,07	0,07
(22)	Нафталин	91-20-3	2,4	1,2	Не се прилага	Не се прилага
(23)	Никел и неговите съединения	7440-02-0	20	20	Не се прилага	Не се прилага
(24)	Нонилфенол(4-нонилфенол)	104-40-5	0,3	0,3	2,0	2,0
(25)	Октилфенол(4-(1,1',3,3'-тетраметилбутил)-фенол)	140-66-9	0,1	0,01	Не се прилага	Не се прилага
(26)	Пентахлорбензен	608-93-5	0,007	0,0007	Не се прилага	Не се прилага
(27)	Пентахлорфенол	87-86-5	0,4	0,4	1	1
(28)	Полициклични ароматни въглеводороди (ПАН) ⁽¹⁰⁾	Не се прилага	Не се прилага	Не се прилага	Не се прилага	Не се прилага
	Бензо(а)пирен	50-32-8	0,05	0,05	0,1	0,1
	Бензо(б)флуор-антен	205-99-2	Σ = 0,03	Σ = 0,03	Не се прилага	Не се прилага
	Бензо(к)флуор-антен	207-08-9				
	Бензо(г,х,и)-перилен	191-24-2	Σ = 0,002	Σ = 0,002	Не се прилага	Не се прилага
	Индено(1,2,3-сд)-пирен	193-39-5				
(29)	Симазин	122-34-9	1	1	4	4
(29a)	Тетрахлоретилен ⁽⁷⁾	127-18-4	10	10	Не се прилага	Не се прилага
(29b)	Трихлоретилен ⁽⁷⁾	79-01-6	10	10	Не се прилага	Не се прилага
(30)	Съединения на трибутилтинкалай (трибутилтинкалай катион)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015
(31)	Трихлоробензоли	12002-48-1	0,4	0,4	Не се прилага	Не се прилага
(32)	Трихлорометан	67-66-3	2,5	2,5	Не се прилага	Не се прилага
(33)	Трифлуралин	1582-09-8	0,03	0,03	Не се прилага	Не се прилага

⁽¹⁾ CAS: Служба за химически реферати.

⁽²⁾ Този показател е изразеният като средна годишна стойност СКОС (СГС—СКОС). Ако не е предвидено друго, той се прилага за цялата концентрация на всички изомери.

⁽³⁾ Вътрешните повърхностни води обхващат реки, езера и подобни изкуствени или силно изменени водни тела.

⁽⁴⁾ Този показател е изразеният като максимално допустима концентрация стандарт за качество на околната среда (МДК—СКОС). Когато за МДК—СКОС е обозначено „не се прилага“, стойностите за СГС—СКОС се считат защитни срещу краткосрочни големи замърсявания при продължителни заувания, тъй като те са значително по-ниски от стойностите, получени на база „остра токсичност“.

⁽⁵⁾ За групата приоритетни вещества, обхванати от „броминирани дифенилетири“ (№ 5), изброени в Решение № 2455/2001/ЕО, е установен СКОС само за номера на еднородни вещества 28, 47, 99, 100, 153 и 154.

⁽⁶⁾ За кадмий и неговите съединения (№ 6) стойностите на СКОС варират в зависимост от твърдостта на водата, определена в пет класа (клас 1: < 40 mg CaCO₃/l, клас 2: от 40 до < 50 mg CaCO₃/l, клас 3: от 50 до < 100 mg CaCO₃/l, клас 4: от 100 до < 200 mg CaCO₃/l, и клас 5: ≥ 200 mg CaCO₃/l).

⁽⁷⁾ Това вещество не е приоритетно, а е един от другите замърсители, за които СКОС са идентични на предвидените в законодателството, прилагано до 13 януари 2009 г.

⁽⁸⁾ Общо ДДТ включва сбора от изомери 1,1,1-трихлоро-2,2 bis (p-хлорофенил) етан (CAS номер 50-29-3; ЕС номер 200-024-3); 1,1,1-трихлоро-2 (o-хлорофенил)-2-(p-хлорофенил) етан (CAS номер 789-02-6; ЕС номер 212-332-5); 1,1-дихлоро-2,2 bis (p-хлорофенил) етилен (CAS номер 72-55-9; ЕС номер 200-784-6); и 1,1-дихлоро-2,2 bis (p-хлорофенил) етан (CAS номер 72 54-8; ЕС номер 200-783-0).

⁽⁹⁾ Ако държавите-членки не прилагат СКОС за флората и фауната, те въвеждат по-строги СКОС за водите, за да постигнат същото равнище на защита като СКОС за флората и фауната, установени в член 3, параграф 2 от настоящата директива. Посредством комитета, посочен в член 21 от Директива 2000/60/ЕО, те нотифицират Комисията и другите държави-членки относно причините и основанията за използването на този подход, установените алтернативни СКОС за водите, включително данните и методологията, посредством които са получени алтернативни СКОС, както и категориите повърхностни води, към които се прилагат.

⁽¹⁰⁾ За групата приоритетни вещества от „полиароматни въглеводороди“ (ПАН) (№ 28) следва да се прилага всеки отделен СКОС, т.е. трябва да се спазват СКОС за бензо(а)пирен, СКОС за сбора от бензо(б)флуорантен и бензо(к)флуорантен и СКОС за сбора от бензо(г,х,и)перилен и индено(1,2,3-сд).

ЧАСТ Б: ПРИЛАГАНЕ НА СКОС, УСТАНОВЕНИ В ЧАСТ А

1. Колони 4 и 5 от таблицата: за всяко дадено повърхностно водно тяло прилагане на СГС—СКОС означава, че за всеки представителен пункт за мониторинг в рамките на водното тяло средноаритметичната стойност на концентрациите, измерени през различни периоди на годината, не превишава стойността, установена в стандарта.

Изчисляването на средноаритметичната стойност, използваният аналитичен метод и, когато не съществува подходящ аналитичен метод, който да отговаря на минималните критерии за резултати, методът за прилагане на СКОС трябва да са в съответствие с актове за прилагане за приемане на технически спецификации за химически мониторинг и качество на аналитичните резултати в съответствие с Директива 2000/60/ЕО.

2. Колони 6 и 7 от таблицата: За всяко дадено повърхностно водно тяло прилагане на МДК—СКОС означава, че концентрациите, измерени във всеки представителен пункт за мониторинг на водното тяло, не превишават стойността, установена в стандарта.

Въпреки това, в съответствие с раздел 1.3.4 от приложение V към Директива 2000/60/ЕО, държавите-членки могат да използват статистически методи, като например изчисляване на процентната стойност, за да си осигурят приемливо равнище на надеждност и точност при определяне на съответствието с МДК—СКОС. В такъв случай тези статистически методи отговарят на подробните правила, изложени в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 9, параграф 2 от настоящата директива.

3. С изключение на кадмий, олово, живак и никел (наричани по-долу „метали“), СКОС, установени в настоящото приложение, се изразяват като общи концентрации в цялата водната проба. Що се отнася до металите, СКОС се отнасят до концентрацията на разтворени вещества, т.е. разтворената фаза на водната проба, получена чрез филтриране през филтър с диаметър на порите 0.45 μm или чрез всяка друга еквивалентна предварителна обработка.

При оценка на резултатите от мониторинга по отношение на СКОС държавите-членки могат да вземат предвид:

- а) естествените фонове концентрации за метали и техните съединения, ако те пречат за постигане на съответствие със стойностите на СКОС; и
- б) твърдостта, рН или други параметри за качество, които оказват влияние върху бионаличността на металите.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Приложение X към Директива 2000/60/ЕО се заменя със следното:

„ПРИЛОЖЕНИЕ X

СПИСЪК НА ПРИОРИТЕТНИТЕ ВЕЩЕСТВА В ОБЛАСТТА НА ПОЛИТИКАТА ЗА ВОДИТЕ

Номер	Номер по CAS ⁽¹⁾	ЕС номер ⁽²⁾	Име на приоритетното вещество ⁽³⁾	Определено като приоритетно опасно вещество
(1)	15972-60-8	240-110-8	Алахлор	
(2)	120-12-7	204-371-1	Антрацен	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Антразин	
(4)	71-43-2	200-753-7	Бензен	
(5)	Не се прилага	Не се прилага	Бромиран дифенилетер ⁽⁴⁾	X ⁽⁵⁾
	32534-81-9	Не се прилага	Пентабромодифенилетер (номера на еднородни вещества 28, 47, 99, 100, 153 and 154)	
(6)	7440-43-9	231-152-8	Кадмий и неговите съединения	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Хлороалкани, C ₁₀₋₁₃ ⁽⁴⁾	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Хлорфенвинфос	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Хлорпирифос (хлорпирифос-етил)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-дихлороетан	
(11)	75-09-2	200-838-9	Дихлорметан	
(12)	117-81-7	204-211-0	Ди(2-етилхексил)-фталат (DEHP)	
(13)	330-54-1	206-354-4	Диурон (Diuron)	
(14)	115-29-7	204-079-4	Ендосулфан	X
(15)	206-44-0	205-912-4	Флуоранте ⁽⁶⁾	
(16)	118-74-1	204-273-9	Хексахлорбензен	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Хексахлоробутадиен	X
(18)	608-73-1	210-158-9	Хексахлороциклохексан	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	Изопротурон	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Олово и неговите съединения	
(21)	7439-97-6	231-106-7	Живак и неговите съединения	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Нафталин	
(23)	7440-02-0	231-111-14	Никел и неговите съединения	
(24)	25154-52-3	246-672-0	Нонилфенол	X
	104-40-5	203-199-4	(4-нонилфенол)	X
(25)	1806-26-4	217-302-5	Октилфенол	
	140-66-9	Не се прилага	(4-(1,1',3,3'-тетраметилбутил)-фенол)	
(26)	608-93-5	210-172-5	Пентахлоробензен	X
(27)	87-86-5	231-152-8	Пентахлорфенол	

Номер	Номер по CAS ⁽¹⁾	ЕС номер ⁽²⁾	Име на приоритетното вещество ⁽³⁾	Определено като приоритетно опасно вещество
(28)	Не се прилага	Не се прилага	Полициклични ароматни въглеводороди	X
	50-32-8	200-028-5	(Бензо(а)пирен)	X
	205-99-2	205-911-9	(Бензо(б)флуорантен)	X
	191-24-2	205-883-8	(Бензо(г,х,и)перилен)	X
	207-08-9	205-916-6	(Бензо(к)флуорантен)	X
	193-39-5	205-893-2	(Индено(1,2,3-сд)пирен)	X
(29)	122-34-9	204-535-2	Симазин	
(30)	Не се прилага	Не се прилага	Съединения на трибутилтинкалай	X
	36643-28-4	Не се прилага	(Трибутилтинкалай катион)	X
(31)	12002-48-1	234-413-4	Трихлоробензени	
(32)	67-66-3	200-663-8	Трихлорометан (хлороформ)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Трифлуралин	

⁽¹⁾ CAS: Служба за химически реферати.

⁽²⁾ ЕС номер: Списък на Европейската инвентаризация на наличните търговски химически вещества (EINECS) или списък на оповестените химически вещества (ELINCS).

⁽³⁾ Когато са селектирани групите вещества, типичният представител на групата е посочен като индикативен показател (в скоби и без номер). За тези групи вещества индикативният показател трябва да бъде определен чрез аналитичния метод.

⁽⁴⁾ Тези групи вещества обикновено включват значителен брой индивидуални съединения. Към настоящия момент не е възможно да бъдат предоставени подходящи насочващи параметри.

⁽⁵⁾ Само пентабромобифенилетер (номер по CAS 32534-81-9).

⁽⁶⁾ Флуорантенът е включен в списъка като показател за други, по-опасни полиароматни въглеводороди.“

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ВЕЩЕСТВА, КОИТО СЕ ПОДЛАГАТ НА ПРОВЕРКА ЗА ЕВЕНТУАЛНО ОПРЕДЕЛЯНЕ КАТО „ПРИОРИТЕТНИ ВЕЩЕСТВА“ ИЛИ КАТО „ПРИОРИТЕТНИ ОПАСНИ ВЕЩЕСТВА“

Номер по CAS	ЕС номер	Наименование на веществото
1066-51-9	—	АМРА
25057-89-0	246-585-8	Бентазон
80-05-7		Бисфенол-А
115-32-2	204-082-0	Дикофол
60-00-4	200-449-4	ЕДТА
57-12-5		Свободен цианид
1071-83-6	213-997-4	Глифозат
7085-19-0	230-386-8	Мекопроп (МСРР)
81-15-2	201-329-4	Муск ксилен
1763-23-1		Перфлуорооктан сулфонова киселина (ПФСК)
124495-18-7	—	Хиноксифен (5,7-дихлоро-4-(p-флуорофенокси) хинолин) Диоксини ПХБ